

21. märtsil 2013 esitatud hagi — Pesquerias Riveirenses jt versus nõukogu

(Kohtuasi T-180/13)

(2013/C 147/52)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hagejad: Pesquerias Riveirenses, SL (Ribeira, Hispaania), Pesquerias Campo de Marte, SL (Ribeira), Pesquera Anpajo, SL (Ribeira), Arrastreros del Barbanza, SA (Ribeira), Martínez Pardavila e Hijos, SL (Ribeira), Lijo Pesca, SL (Ribeira), Frigoríficos Hermanos Vidal, SA (Ribeira), Pesquera Boteira, SL (Ribeira), Francisco Mariño Mos y Otros, CB (Ribeira), Juan Antonio Pérez Vidal y Hermano, CB (Ribeira), Marina Nalda, SL (Ribeira), Portillo y Otros, SL (Ribeira), Vidiña Pesca, SL (Ribeira), Pesca Hermo, SL (Ribeira), Pescados Oubiña Perez, SL (Ribeira), Manuel Pena Graña (Ribeira), Campo Eder, SL (Ribeira), Pesquera Laga, SL (Ribeira), Pesquera Jalisco, SL (Ribeira), Pesquera Jopitos, SL (Ribeira) y Pesca-Julimar, SL (Ribeira) (esindaja: advokaat J. Tojeiro Sierto)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— tühistada nõukogu 21. jaanuari 2013. aasta määrus (EL) nr 40/2013 osas, milles lisades IA ja IB (vastavalt lk 84 ja 103; ELT L 23, lk 54/153) toodud põhjaputassuu TAC (lubatud kogupüük) kehtestamiseks käsitletakse Kirde-Atlandi põhjaputassuu varude põhja- ja lõunaosa koos.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on ELTL artiklit 39

— Hagejad väidavad sellega seoses, et ELTL artikkel 39 näeb ühise kalanduspoliitika ühe eesmärgina ette kalavarude ratsionaalse majandamise ning et vaidlustatud määrus rikub seda sätet, kuivõrd Kirde-Atlandi põhjaputassuu varude põhja- ja lõunaosal vahet tegemata ei vasta see sellele, mida tuleb mõista kalavarude ratsionaalse majandamise all. Hagejad ei eita, et põhjaosa olukord nõuab kalamajanduse rangete meetmete võtmist, ent seda ei ole vaja lõunaosas, mille liikide puhul ei toimu ülepüüki. Selliselt toimides rikub nõukogu ka diskrimineerimiskeelu põhimõtet, mis vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale nõuab, et sarnaseid olukordi

ei käsitletaks erinevalt ja erinevaid olukordi ei käsitletaks ühtemoodi, välja arvatud juhul, kui see on objektiivselt põhjendatud.

2. Teine väide, et rikutud on määruse (EÜ) nr 2371/2001 artikli 2 lõiget 1 ja 1995. aasta New Yorgi kokkuleppe artiklit 6

— Hagejad kinnitavad selles suhtes, et nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruse (EL) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta artikli 2 lõige 1 näeb ette, et ettevaatuspõhimõte on põhimõte, millest tuleb juhinduda kalavarude kaitse ja säästva kasutamise meetmete võtmisel; sama põhimõte reguleerib Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 1982. aasta 10. detsembri mereõiguse konventsiooni piirialade kalavarude ja pika rändega kalavarude kaitset ja majandamist käsitlevate sätete rakenduskokkuleppe (New York, 1995; EÜT L 189, 3.7.1998, lk 14/41), millega EL ja tollased liikmesriigid liitusid 19. detsembril 2003 ja mis jõustus 18. jaanuaril 2004, artiklit 6. Hagejad leiavad, et kuivõrd põhja- ja lõunaosal ei tehta vahet, näeb vaidlustatud määrus põhjaputassuu varude majandamisega Atlandi ookeani kirdeosas lõunaosa püügi suhtes ette nii drastilise ja diskrimineeriva vähendamise, mis toob kaasa „ohu“, mis oleks nõudnud ettevaatuspõhimõtte kohaldamist.

3. Kolmas väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet

— Hagejad leiavad selles küsimuses, et kuivõrd põhja- ja lõunaosal ei tehta vahet, näeb EL põhjaputassuu varude majandamisega Atlandi ookeani kirdeosas 2013. aastaks (vaidlustatud nõukogu määrus) lõunaosa suhtes ette dramaatilised meetmed (TAC vähendamine), mis lähevad kaugemale sellest, mis on vajalik taotletud eesmärgi saavutamiseks (põhjaputassuu varude taastamine Atlandi kirdeosas), ning rikub seetõttu proportsionaalsuse põhimõtet.

5. aprillil 2013 esitatud hagi — Hispaania versus komisjon

(Kohtuasi T-191/13)

(2013/C 147/53)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Hispaania Kuningriik (esindaja: S. Centeno Huerta)

Kostja: Euroopa Komisjon